

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XIII. Postremvs Ecclesiastico Viro propositus finis est populi
ædificatio, & ad virtutis æmulationem incitamentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

temporibus, sed vno impietatis spiritu regularis vitæ commun-
nitatem abiecerunt. Hæc ille.

§. Quid ergo? Damnandusne iste Canonico-
rum status? Nequaquam, cum sit longo vsu firmatus, &
Apostolicæ Sedis concessu permissus, & in eo multi
sanctissimi viri vixerint, & etiamnum viuunt, & diui-
narum atq; ecclesiasticarum legum obseruantes am-
plissima in cælis præmia consequi possint. Ista autem
hactenus nobis exposita sunt, vt Clerici in Apostoli-
cæ vitæ, quam illorum maiores duxerunt, archety-
pum, & perfectissime virtutis exemplar intuentes to-
to pectore in propriæ sanctitatis studium, qui alter
ipsis constitutus finis est, incumbant, conenturq; esse
quod illi fuerunt, aut minimum castimoniam inte-
grè colant, Ecclesiæ bonis decenter ac piè vtantur,
statutis ac Maioribus suis obtemperet, diuinum offi-
cium augustè ac sanctè persoluant. Nunc de 3. sine di-
cendum.

CAPVT XIII.

POSTREMVVS ECCLESIASTICO VIRO
propositus finis est populi edificatio, & ad virtutis emu-
lationem incitamentum.

§. CVM Deus vniciq; mandauerit de proximo *Abruoquo-*
suo, Eccles. 17. v. 12. vt videl. nunquam noceat, *que proxi-*
prosit semper, non vtique illum prauo exemplo cor- *mus ad bo-*
rumpere, sed bono exemplo ad probitatis studium *num exci-*
prouocare & impellere debet. Quocirca S. Paulus *ad tandus.*
Romanos cap. 12. vers. 17. monet: *Providentes bona non tan-*
tum coram Deo, sed & coram omnibus hominibus. Quod, ait
Apostolus, istud est: Tam sobriè, iustè, & piè vestram
vitam instituatis, vt Deo pariter & hominibus probe-
tur, nec iure à quoquam reprehendatur, sed ceteris in
virtutis exemplum præluceat. Qui idem Apostolus

cap. 15.

cap. 15. v. 2. in eadem Romana epistola: Vnusquisque vestrum, ait, proximo suo placeat in bonum ad ædificationem. quasi dicat: Quisque sua continentia, sua modestia, sua humanitate, & caritate se alteri ita accomodet, vt illū ad omne bonum pelliciat & inducat. Quæadmodum enim qui murum exstruit, eumq; sensum attollit, is domum ædificat; ita qui sua temperantia, sua submissiōne, sua religione, sua beneuolentia, aut quacunq; alia virtute proximum ad bonū excitat aut erigit, is eum ad similia gerenda ædificare dicitur, vt fiat templum sanctum Domino & habitaculum Dei in Spiritu sancto, Eph. 2. v. 21. & 22. Rursum vt se mutuo instruant, & ad virtutem instigent, saltem exemplo suo & bona vita hortatur Apostolus 1. Thess. 5. v. 11. Consolamini inuicem, ait, & ædificate alterutrum, sicut & facitis. Quæ etiam de causa partim exhortatur, partim Philippenses dilaudat idem Doctorgentium cap. 2. v. 15. Sitis, inquit, sine querela, & simplices filii Dei, sine reprehensione, in medio nationis praua & peruersa, inter quos lucetis sicut luminaria in mundo. Vt quali lucetes stellæ, vel lunæ, aut faces in excelsa turri expositæ, in cæca mundi nocte, & periculoso istius vitæ mari nauigantibus, salutis portum & iter in cælum vestro exemplo demonstretis.

§. Vel solus iusti intuitus ad sanctiorem conduci-

bilis est vitam, quemadmodum docet S. Ambros. serm. 10. in Psal. 118. v. 74. Qui timent re, videbunt me, & latabuntur: quia in verba tua supersperaui, cum ait: Qui videt gustū & gaudet, et ipse vult esse iustus: pulchrum est enim, vt eo in a- si q̄ amat. liis delectetur, quod vult ipse in se seruare si possit: est n. in situm bonis, vt castum pudicus, prudentem sapiens affectu pio diligat, li amicum. misericors liberalis, & virtutes suas in aliis amet, pleriq; n. Intuitus iu- iustus aspectus, admonitio correctionis est, perfectiorib. vero la- si morum titia est. Quam pulchrum ergo si videaris & pro sis. Bonum ergo magister. vir iustus; propterea deniq; Paul. Apost. ascendit Hierosolymā, Gal. 2. v. 12. vt iustos videret, & cum Petro mansit diebus 15. vt ex eius ali-

quid

quid cohabitatione proficeret. Propterea ipse Paul. & Barnab. cum Hierosolymā ingrederentur, magnifice excipiebantur ab Ecclesia, ab apostolis & maiorib. natu, cum autē abire vellent, ne discederent rogabantur. Et ut postea de Paulo legimus, cum lacrymis deducebatur. Nā si est tanta vis in animalib. ut animal visum profit ictericis, ita ut mortui quoq; cornu eius animantis prodesse dicatur. Si fuerit demonstratum iis, qui huiusmodi inciderint passionem, dubitare possumus quod iusti sanet aspectus? Ergo vile animal ratione tantam virtutem habet, ut sanare possit hominem momento exiguo: quid videtur? homo iustus, si tamen cum fide ab eo conspiciatur, qui utilitatem ab eo percipere desiderat, nihil cōfert? Nū vel ipsi oculorum radij virtutem quandam videntur infundere ijs, qui fideliter eum videre desiderant? Sed quemadmodum iustus latificat cor innocentium cum videtur, ita & improbi iustorum cognitione torquentur, quia vel tacitis Sanctorū moribus arguuntur. Torquet castitas incontinentem, auaritia liberalitas, impietatem fides. De hoc quoq; parile vilis animantis sumamus exemplum. Nam sicut prodesse diximus mutum animal, cum videtur, ita obesse percipimus lupum, si videndo prauenerit. Vocem enim feruntur amittere quos prior lupus viderit. Basiliscus quoque, hoc est, noxius serpens, si quodcunque prior viderit animal, fertur occidere; & allegatur statim necari, qui potuerit à serpente huiusmodi prauideri. Ipse quoq; serpens mori dicitur, si fuerit hominis prauentus aspectu. Ergo si tanta virtus vel in oculis serpentis, vel in oculis est hominis, ut si alter alterum prior viderit, possit occidere: non est virtus in oculis iusti, qui repletus virtutis est gratia, cum præsertim tantum operetur fides, ut est in illa, qua simbriam Domini tetigit, sanaretur, & ille cui intendit Dominus Iesus statim ex eius oculis gratiam sanitatis habere. Sed qui videt iustum, debet scire quid videat, non illum videt in corpore, non in vestimento, non in patrimonio, non in vultu, sed intus videt. Non, inquam, illum videt, nisi eius viderit mentem, nisi eius sermonē intenderit, nisi sensus illius potuerit comprehendere, sapientiam, de tractatu eius potuerit assumere.

Tunc

Oculi mentis indices.

Probi in iustis improbis.

Edere non poteris, vobis lupus est tibi visus.

Vide Adam: lupi gium: lupi re priores.

Matth. 9. 21. 22.

Luc. 7. v. 37 Tunc igitur letabitur, cum ista perspexerit, cum ista cognouerit, Ita ergo & nos sicubi audiimus iustum festinemus videre, sicut illa mulier, quæ audiuit in domo Pharisei discubere Dominum Iesum, & ingressa est, & eius pedes perfudit unguento, illius imitatores simus, quia Ecclesia in illa muliere figuram esse quis dubitet?

§. Hæc quidem generatim ita se habent, ut quilibet etiam homo vitæ suæ integritate alios ad virtutis studium prouocare debeat, hoc tamen maximè locum habet in viris Ecclesiasticis. Verè S. Greg. l. 7. Registri epist. 117. Cum sacerdotalis, inquit, dignitas aliis videatur dignitatibus eminere, ita, ut quisquis ea ornatus est, cunctis se inuitandum debet ostendere: ut exemplo suo nulli nocere, sed vitam potius valeat componere subditorum. Nam satis noxium atque perniciosum est, ut imitatione ipsius, quæ edificari debebant, destruantur. Sacerdotum est, ait V. Beda cap. 8. super Esdras, sua opera sanctificatione speciali præ cæteris digna facere, atque insigniter agere, ut quicumque sibi iunguntur, nomen Domini in seipsis bene viuendo sanctificent.

CAP V T X I V.

CHRISTI DOMINI PRÆCEPTO IN POPULI adificationem maximopere incumbendum Ecclesiasticis.

§. **D**E hac cæteros ædificandi cura Ecclesiasticos & in discipulis suis monet saluator. Mat. 5. v. 13 ad 17. Vos estis sal terræ, ut sicut sal insipidis reb. dat saporem, & eas conseruat, ne corrumpantur, ita & vos sapientia vestra alios docere & moribus bonis ædificare debetis. Vos estis lux mundi, ut vniuersum orbem doctrina & virtute vestra illuminetis. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita. Cui vrbi vos similes estis, ut sicut illa latere nō potest, sic nec vos latere debetis, sed conspicu-